

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3955/23
15.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасне Беловић, председника већа, Иде Никитовић и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужилаца АА, из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Николић, адвокат из Београда, ул. Славољуба Вуксановића бр. 10, против туженог Града Београда, кога заступа Градски правобранилац, Београд, ул. Тиршова бр.3, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 20453/16 од 08.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 20453/16 од 08.03.2023. године, у ставу првом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 20453/16 од 08.03.2023. године, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Град Београд, да тужиоцима АА и ББ накнади трошкове поступка у износу од 515.125,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, док се захтев тужилаца за исплату камате од дана пресуђења до дана извршности **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20453/16 од 08.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу првог АА, на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: износ од 200.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, износ од 300.000,00 динара на име претрпљеног страха, и износ од 450.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности, све са законском затезном каматом почев од 08.03.2023. године, као дана пресуђења до

исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа до траженог износа за износ од још 1.060.000,00 динара и на име претрпљеног страха преко досуђеног износа до траженог износа за износ од још 930.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 08.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име накнаде материјалне штете исплати износ од 698.906,00 динара са законском затезном каматом од 27.07.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ у делу у коме је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати преко досуђеног износа од 698.906,00 динара до траженог износа од 1.739.400,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2015. године до исплате, као и за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете од 698.906,00 динара за период од 01.06.2015. године до 27.07.2017. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 731.172,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.03.2023. године до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога, побијајући је у ставу првом, трећем и петом изреке, како то произлази из навода жалбе.

Тужиоци су благовремено поднели одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” бр.72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да жалба тужиле није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалбе туженог ни она из тачке 12 истог става јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива и не противречи изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни, потпуни, међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се њена законитост и правилност могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је дана 01.06.2015. године претрпео нематеријалну штету услед повреда које је задобио падом са мотора којим је управљао, на тај начин што је на њега, око 4 часа ујутру, у ... у ..., изненада налетео чопор паса док је стајао са упаљеним мотором на семафору, при чему се један пас издвојио из чопора и ухватио га за ноговицу, услед чега је он изгубио контролу над мотором. Пас је излетео под задњи точак мотора, мотор је пао на улицу, а он са мотора. Након незгоде је алкотестиран и том приликом је утврђено да није имао алкохола у крви. Услед пада са мотора задобио је тешку телесну повреду опасну по живот у виду контузије главе са последичним акутним субдуралним хематомом, више нагњечења поглавине и лица, више раздерина у пределу лица и огуљотине тела. Приликом повређивања ударио је главом о тврду подлогу и изгубио свест, а након доласка свести код њега су се манифестовали знаци постконтузног синдрома, те је био агресиван,

дезоријентисан и конфузан. У моменту штетног догађаја трпео је страх јаког интензитета који је трајао два сата, након чега се развила антероградна амнезија, па се две недеље након повређивања сећа само фрагментарно, потом страх средњег интензитета у трајању од две недеље и слабог интензитета у трајању од месец дана. Према налазу и мишљењу вештака ортопеда, због задобијене телесне повреде, од тренутка повређивања, па у наредних 24 сата, трпео је болове јаког интензитета, болове средњег интензитета два дана и болове слабог интензитета месец дана, а због акутног крварења у лобањи и прелома два прста десне и пет прстију десног стопала, према налазу и мишљењу вештака неурохирурга од тренутка повређивања, па у наредних 7 дана трпео је болове јаког интензитета, а болове средњег интензитета две до три недеље. Код тужиоца Миљана Вуковића постоји умањење животне активности од 30% и огледа се у високоенергетској повреди по типу политрауме и дифузног оштећења мозга, о чему сведочи дуготрајна амнезија са психомоторним немиром који је ометао при пријему на преглед, допунску дијагностику и боравак у шок соби Ургентног центра, а као резултат претрпљених повреда мозга јављају се смањена толеранција на физички напор и главобоља. Критичном приликом тужилац АА је управљао мотоциклом марке Harley – Davidson, које је осигурано код Миленијум осигурања и власништво је тужиоца ББ. Према налазу и мишљењу вештака саобраћајно - техничке струке основни узрок незгоде је изненадна појава пса на коловозу, док на страни тужиоца АА, који се критичном приликом правилно кретао десном саобраћајном траком коловоза, нема пропуста који би били везани за настанак незгоде. Поправка мотоцикла на дан настанка незгоде према ценама у овлашћеном сервису је била економски неоправдана, тако да штету на мотоциклу представља обрачун тоталне штете која према ценама на дан давања налаза и мишљења 27.07.2017. године, износи 698.906,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, након што је неоснованим оценио приговор недостатка пасивне легитимације туженог, првостепени суд је применом одредби чланова 154, 173, 189 и 195 Закона о облигационим односима, закључио да је тужени одговоран за штету коју су тужиоци претрпели у штетном догађају од 01.06.2015. године. Одлучујући о висини правичне новчане накнаде за тражене видове нематеријалне штете првостепени суд је примењујући мерила из члана 200 Закона о облигационим односима обавезао туженог да тужиоцу АА по том основу исплати правичну новчану накнаду коју је одмерио у износу од 200.000,00 динара за претрпљени бол, у износу од 300.000,00 динара за претрпљени страх и у износу од 450.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, док је за разлику преко тих износа тужбени захтев као превисоко опредељен, па стога и неоснован, ставом другим изреке одбио. На досуђене износе накнаде је применом члана 277 Закона о облигационим обавезао туженог на исплату законске затезне камате, почев од дана пресуђења. Првостепени суд је ставом трећим изреке тужиоцу ББ досудио износ од 698.906,00 динара за претрпљену материјалну штету, са законском затезном каматом од дана давања налаза вештака, док је за разлику преко тог износа, тужбени захтев одбио као неоснован ставом четвртим изреке.

Правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима туженог.

Неосновано се жалбом туженог побијана пресуда оспорава с позивом на

околности због којих, према схватању туженог, није одговоран за проузроковану штету. Наиме, Град Београд је одговоран за штету коју причине пси луталице на његовој територији, јер је његова законска обавеза, као јединице локалне самоуправе, да у смислу члана 46 став 1 тачка 1 Закона о ветеринарству („Службени гласник РС“ бр.91/05 са изменама и допунама) на својој територији организује зоохигијенску службу која, између осталог, обавља послове хватања и збрињавања напуштених животиња у прихватилишта за животиње. Одредбом члана 184 Закона о облигационим односима прописано је да предузећа и друга правна лица која врше комуналну и другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју услугу, а сходно члану 2 и 4 Закона о комуналним делатностима („Службени гласник РС“ бр. 88/11 са изменама и допунама) Град Београд обезбеђује и организује обављање и развој комуналних делатности, као и организационе, материјалне и друге услове за њихово обављање, те врши надзор над њиховим вршењем.

Имајући у виду цитирану законску регулативу правилан је закључак првостепеног суда да је штету коју су у предметном штетном догађају претрпели тужиоци дужан накнадити тужени јер је пропустио да са подручја града уклони псе луталице, што је његова законска обавеза.

Супротно наводима жалбе туженог града првостепени суд је правилном оценом изведених доказа, сходно члану 8 ЗПП, утврдио битне чињенице, односно околности под којима се штетни догађај одиграо и да је штета која је у конкретном случају настала последица напада паса луталица.

Током поступка, а и сада у жалби, тужени оспорава чињеницу да је штета чију накнаду тужиоци траже настала на начин описан у тужби, односно да су пад тужиоца АА са мотора и на тај начин задобијене повреде, последица напада паса луталица. Код чињенице да таква околност произлази из исказа тужиоца и саслушаних сведока ВВ и ГГ, те да су искази поткрепљени и налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке који је дао детаљну анализу догађаја и изјаснио се о разлозима који су могли довести до незгоде, као и налазима и мишљенима вештака медицинске струке, тужени је у прилог наводу којим на наведени начин оспорава тужбени захтев био дужан доказати чињеницу да до предметног догађаја и проузроковања штете није могло доћи на начин на који се у тужби указује. Тужени, међутим, није искористио процесну могућност да предлагањем одговарајућег доказа омогући такво утврђење, конкретно да је основни узрок незгоде изненадна појава паса луталица на коловозу. Само оспоравање такве чињенице, са позивањем на чињеницу да у записнику о увиђају није констатован згажени пас и да захтев за накнаду штете на мотоциклу није поднет Миленијум осигурању, није довољно јер таква околност, сама за себе, не значи нужно да се догађај од 01.06.2015. године није одиграо на наведени начин, односно да предметна штета није проузрокована на начин како је то утврђено побијаном пресудом.

Стога, када се има у виду садржина изведених доказа може се закључити да су чињенице на којима је побијана пресуда заснована, утврђене до разумно прихватљиве вероватноће, односно до степена вероватноће који отклања сваку разумну сумњу. У складу са тако датом оценом свих изведених доказа правилан је и чињенично - правни закључак првостепеног суда да је тужени одговоран тужиоцима за причињену

нематеријалну и материјалну штету.

Није основан ни жалбени навод туженог којим, с позивом на медицинску документацију од 01.06.2015. године, у којој је констатовано да је примљен у стању етилисаности, да је несарадљив, агресиван, дезоријентисан и конфузан, те чињеницу да је сутрадан, 02.06.2015, године, самоиницијативно напустио болничку установу, оспорава закључак првостепеног суда да тужилац АА није допринео повређивању и штети насталој у виду последица задобијене телесне повреде, са чим у вези је првостепени суд такође дао јасне и правно ваљане разлоге, које у поступку жалбене контроле прихвата и овај суд и на које се у циљу избегавања понављања, у складу са чланом 396 став 1 и 2 ЗПП и сам позива.

Приликом одлучивања другостепени суд је имао у виду и остале жалбене наводе туженог које није посебно образлагао на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 ЗПП.

Међутим, основано се жалбом туженог оспорава правилност одлуке о трошковима садржане у ставу петом побијане пресуде. Ово стога што правилна примена одредбе члана 153 став 2 ЗПП подразумева да су тужени у обавези да тужиоцима накнаде трошкове поступка према вредности тужбеног захтева са којим су успели, а који се у конкретном случају, с обзиром да се ради формалном супарничарству, мери према успеху тужиоца АА коме је досуђен већи износ накнаде. Стога тужиоцима припада право на накнаду трошкова име ангажовања пуномоћника из реда адвоката и то за састав одговора на тужбе и седам образложених поднесака у износу од по 11.250,00 динара, за приступ и заступање на десет одржаних рочишта у износу од по 12.750,00 динара и приступ на седам неодржаних рочишта у износу од по 7.125,00 динара, што све увећано на име заступања две странке у складу са Тарифним бр. 17 износи 401.062,50 динара, те на име судске таксе за тужбу и за пресуду износ од по 57.045,00 динара, што све укупно износи 515.125,50 динара. На досуђени износ трошкова парничног поступка тужиоцима припада право на исплату законске затезне камате почев од дана извршности првостепене одлуке у складу са одредбом члана 277 став 1 и 324 Закона о облигационим односима, а не од пресуђења, како је то погрешно закључио првостепени суд.

Из изложених разлога, на основу одредбе члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом, а на основу члана 401 тачка 3 ЗПП као у ставу другом изреке ове пресуде.

Председник већа - судија
Јасна Беловић с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић